

Drie vragen aan...

Corona raakt ons allemaal. In ons werk, onze vrije tijd en het contact met familie, vrienden en collega's. Het is voor iedereen lastig. Dus we moeten het samen volhouden. Daarom vragen we onze inwoners om hun ervaringen te delen, door het beantwoorden van drie vragen.

Dit keer vertelt Esmee Huzen, docent Frans en studievoordigheden op het Twents Carmel College in Denekamp, hoe zij de coronaperiode beleeft.

Hoe kijk je terug op de afgelopen periode?

“De eerste periode van online lesgeven was pittig omdat we ineens overgingen op een compleet andere manier van lesgeven. Het lesgeven via Teams is in razendsnel tempo uitgerold en toen was het aan ons de taak om de leerlingen bij de lessen te betrekken. Maar hoe motiveer je leerlingen die thuis zijn? Die bovendien geen toetsen hebben? Normaal gesproken zijn toetsen juist hetgeen waarvoor ze hun best doen en die waren er niet. In de periode dat de school daarna wél open was, hebben we natuurlijk weer gewoon getoetst, maar toen de tweede lockdown kwam, stopte het weer. Het is niet te controleren of leerlingen gebruik maken van hulpmiddelen tijdens toetsen, dus het blijft lastig. Mocht de lockdown op scholen langer duren dan nog twee weken, dan plannen wel een toetsweek in, hoe dan ook. Als stok achter de deur. Wat helpt, is de ‘nettiquette’ die het TCC heeft opgesteld. Daarin staat onder meer dat leerlingen aan tafel moeten zitten en dat de camera aan moet. Daar houden ze zich goed aan. Gelukkig maar want ik kijk liever naar het beeld van een leerling dan naar een zwart vlakje. Eigenlijk missen we dat het meest, het contact met de leerlingen. Dat is een van de mooiste dingen van ons beroep en juist dat is nu zo moeilijk.”

Heeft de coronatijd ook iets positiefs gebracht?

“Er zijn leerlingen die juist opbloeien tijdens thuiswerkperiodes. Zij zijn gemotiveerder aan het werk. Er is geen algemene verklaring voor, maar waarschijnlijk helpt het dat ze geen afleiding hebben. Geen groepsdruk, dat scheelt ook. Ze hoeven niet stoer te zeggen dat ze hun huiswerk niet hebben gemaakt. Daarnaast heeft het onderwijs forse stappen gemaakt in alle mogelijkheden die er zijn. Het was lastig dat er in de periode dat de scholen open waren, leerlingen en docenten thuis moesten blijven bij bijvoorbeeld verkoudheid. Door de ervaringen met online les geven konden zij de lessen toch bijwonen. Hybride onderwijs dus. Dat schept mogelijkheden, ook voor de toekomst. Zelf heb ik het ook ervaren: ik was thuis met een verkoudheid, maar ik was niet ziek. Ik gaf toen les vanuit huis. De leerlingen zagen mij op het beeldscherm en de onderwijsassistent begeleidde de les in de klas. Zo kon het toch doorgaan. Echt een vooruitgang.”

Wat kunnen we doen om het samen vol te houden?

“Rekening houden met elkaar. Er is licht aan het eind van de tunnel maar tot die tijd moeten we het samen zien vol te houden. En probeer vooral te genieten van de kleine dingen. Als leerlingen bijvoorbeeld spontaan met een leuke geste komen, dan kan ik dat nu extra waarderen.”